

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

SOME MISSING CHAPTERS OF BEN SIRA.

AMONG the numerous fragments from the Cairo Genizah which I brought away with me in January, 1896, and which I have since acquired, I have discovered a portion of the famous Hebrew Text of Ecclesiasticus, and hasten to publish the text and translation with facsimiles. The requisite critical appendix and notes must follow, but the case containing the fragment was only opened on March 7 last, and the precious fragment itself identified two days later. This consists of a pair of leaves from the same MS. as Messrs. Taylor and Schechter's MS. A, and supplies the hiatus in their edition. One other leaf of this same MS. has been quite recently discovered by M. Israël Lévi in Paris, containing chapter xxxvi. 24 to xxxviii. 1, and affording a valuable means of comparison of the two MSS. A and B, inasmuch as its text is already extant in two leaves of MS. B, of which one belongs to Cambridge and the other to the British Museum¹.

My fragment comprises chapter vii. 29 to xii. 1, and is of great importance from the fact that it in all respects tallies with the copy described in the ספר הגלוי. It has vowel points and accents, and one verse (xi. 28) corresponds, but for a single letter, with a quotation in that book. All seven quotations, found in that book, have therefore now been recovered. Still more notable is its extraordinary and unexpected correspondence with the Talmud group of quotations in *Sanhedrin*² and *Jebamoth*³, of which some phrases do not occur at all in the Greek text⁴. In that group there is to be found a verse from

¹ Vide *J. Q. R.*, XII, 1-33.² 100^b.³ 63^b.⁴ e. g. xi. 29^a.

Jeremiah (v. 27), and scholars have long ago pointed out how extraordinary it was that the Talmud Rabbi should have attributed it to Ben Sira. But it is bodily incorporated in the present fragment, though it occurs in none of the versions. Stronger evidence for the authenticity of this Hebrew text would, I submit, be difficult to find. That it is not a re-translation from the Syriac is made almost certain by its containing verses 28 to 32 of the eleventh chapter, which are altogether missing from the Syriac. Moreover in viii. 2 the Massoretic character of the text is strengthened by the appearance of a marginal *Keri* (ל) for the *Kethib* (ל). From a comparison of paper and characters with my earliest fragment from the *Genizah*, dated 832, there is nothing to induce one to assume that its date is later.

The translation follows the revised version where practicable. In several cases variants can be accounted for by the assumption that the Greek translator misread a single letter of the original Hebrew text¹.

Both translation and transliteration are of course quite tentative, but the facsimiles will enable scholars to correct as they please. If I have occasionally guessed aright, it is largely due to the help of my friend M. Broydé, and my nephew, Herbert Adler.

ELKAN NATHAN ADLER.

¹ e. g. ix. 18 בער for בער.

- vii. 29 אל ואת כהניו הקדיש: 30 בכל מאודך אהוב עושך ואת משרתיו
לא תעזב 31 כבר אל והדר כהן ותן חלקם כאשר צוותה:
לחם אברים ותרומת ... צדק ותרומת קדש: 32 וגם
לאביון [תושיט] יד למען תשלם ברכתך: 33 תן מתן לפני כל חי
וגם ממת אל תמנע חסד: 34 אל תתאחר מבוכים ועם אבלים
תתאבל: 35 אל תשא לב מאוהב כי ממנו תאהב: 36 בכל
viii. מעשיך זכור אחרית ולעולם לא תשחת: 1 אל תריב עם
איש גדול למה תשוב על[יך] י[דו]: 1^a אל תריב עם קשה ממך
למה תפול בידו: 2 אל ת[חרש על איש לא] הון פן ישקל מחירך
וּאֲבֵרְתָּ כִּי רַבִּים הִפְחִיזוּהוּ וְהָיוּ יִשְׁנָה [לב נ]דיבים: ¹⁵/₁
3 אל תינץ עם איש לשון ואל תתן על אש עץ: 4 [אל] תרגיל עם
איש אויל פן יבז לנדיבים: 5 אל תכלים איש שב מפשע
זכר כי כלנו חייבים: 6 אל תבייש אנו[ש וי]שיש כי נמנה
מזקנים: 7 אל תתהלל על גֹּזֵז זכר כלנו נאספים: 8 אל תטש
שיחת חכמים ובחידתיהם התרטש: 8^a כי ממנו תלמד
לקח להתיצב לפני שרים: 9 אל תמאס בשמיע[ת] שבים
אשר שמעו מאבותם: כי ממנו תקח שכל בעת צ[רך] להשיב
פתגם: 10 אל תצלח בנחלת רשע פן תבער בשביב אשו:
11 אל תזוה מפני לץ להושיבו כאורב לפניך: 12 אל תלוה
איש חזק ממך ואם הלויית כמאבר: 13 אל תערב יתר ממך
ואם ערבת כמשלם: 14 אל תשפט עם שופט כי כרצונו
יש[פט]: 15 עם אכזרי אל תלך תכביר את רעתך: 15^a כי הוא
נוכח פניו ילך ובאולתו תספה: 16 עם בעל אף אל תעז
מצח ואל תרכב עמו בדרך: 16^a כי קל בעיניו דמים ובאין
מציל ישחיתך: 17 עם פותה אל תסתייד כי לא יוכל
לכסות סודך: 18 לפני זר אל תעש רז כי לא תדע מה ילד
ספו: 19 לכל בשר אל תגל לבך ואל תדיח מעליך הטובה:
ix. 1 אל תקנא את אשת חיקך פן תלמד עליך רעה: 2 אל תקנא

[illegible]

[illegible]

- לאשה נפשך להדריכה על במותיך 3 אַל תִּקְרַב אֶל-אִשָּׁה זָרָה
פֶּן-תִּפּוֹל בְּמַצּוֹדֶיהָ: 3^a עִסְוֹנָה אֶל-תִּסְתִּיךְ פֶּן-תִּלְכֵּד בְּלִקּוֹתֶיהָ:
4 עִם מְנִינָה אַל תִּדְמוּךְ פֶּן יִשְׁרָפְךָ בְּפִי־הָאֵשׁ 5 בבתולה
אל תתבונן פן תוקש בעונשיה 6 אל תתן לזונה נפשך פן תסוב
את נחלתך: 7 להתנבל במראה עיניך ולשומם אחר ביתה:
8 העלים עין מאשת חן ואל תביט אל יפי לא לך: בעד אשה
[ה]שחתו רבים וכן אהביה באש תלהט: 9 עם בעלה אל תטעם
ואל [ת]סב עמו שכור: 9^a פן חטה אליה לב ובדמים חטה אל שחת:
10 אל תמש אוהב ישן כי חדש לא יד[ע] ע[רכך]: יי[ן] חדש אוהב חדש
וישן אחר [חש] תיני: 11 אל תקנא באיש רשע כי לא תדע מה
יומו: 12 אל [תקנא] בודון מצליח זכר כי עד מות לא ינקה:
13 רחק מאיש [שלי]ט להרוג[ג] ואל תפחד פחדו מות ואם קרבת
לא תאשם פן יקח [א]ת נשמך: דע כי בין פחים תצער
ועל רשת תתהלך: 14 ככחך ענה רעך ועם חכמים הסתייד:
15 עם נבון יהי ח[ש]בונך וכל סודך בינותם: 16 אנשי צדק בעלי
לחמך וביראת אלהים תפארתך: 17 בחכמי ידים יחשך יושר
ומוש[ל] עמי חכם: 18 ביטה נורא בעד איש לשון ומשא
x. על פיהו ישונא * 1 שופט עם יוסד עמו וממשלת מבין
.. סדורה 3 מלך פרוע ישחית עיר ועיר נושבת בשכל
שריה: 2 כְּשׁוֹפֵט עִם בֶּן מְלִיצִיו וּכְרָאֵשׁ עִיר בֶּן יוֹשְׁבֵיו:
5 ביד אלהים ממשלת כל גבר ולפני מחוקק ישית הודו:
4 ביד אלהים ממשלת תבל ואיש לעת יעמד עליה: 6 [ ] כל
פשע אל תשלים רע לריע ואל תהלך בדרך גאווה:
7 שנאה לאדון ואנשים גאווה ומשניהם מעל עשק:
8 מלכות מגוי אל גוי תסוב בגלל חמס גאווה: 9 מה ינאה
עפר ואפר אשר בחייו יורם גִּיוֹ: 10 שמץ מחלה
יצהיב רופא מלך היום ומחר יפול: 11 במות אדם
ינחל רמה ותולעה פְּנִיּוֹם וְרֵמֶשׁ: תחלת גאון אדם

- 12 מוֹעֵז וַיַּעֲשֶׂהוּ יסוד מלבו: 13 כי מקוה זדון חטא ומקורה
 יצא יביע זמה: על כן מלא לבו אלהים ים נָעָה ויכהו עד כלֵה:
 14 כסא נאים הפך אלהים וישב עניים תחתם: 15 עקבת גוים
 .. טמטם אלהים ושרשם עד ארץ קעקע: 17 וסחם מארץ
 ויתשם וישבת מארץ זכרם: 18 לא נאוו לאנוש זדון ו[עז]ות
 אף לילוד אשה: 19 זרע נכבד מה זרע לאנוש זרע נקלה
 עובר מצוה: 20 בין אחים ראשם נכבד וירא אלהים [ממנו]
 22 נר חור נכרי ורש תפארתם י[רא]ת אלהים: 23 אין לבנות דל מ[שכי]ל
 ואין לכבד [ב]ל איש יו[רם]: 24 מושל ושופט נכבדו [ואין]
 גדול מ[י]רא אלהים: 25 עבד משכיל הורם ועב[ד] חכם [ל]א
 יתאונן: 26 אל תתחכם ל[ע]בד חפצך ואל ת[תכבד] [במו]עד
 צרכך: 27 טוב עובר ויותר הון ממחכבד [בלח]ם מתן:
 28 בני בעונה כבד נפשך ויתן לך ט . . . אבדת:
 29 מרשיע נפשו מי יצדיקנו ומי יכבד מקלה נפשו:
 30 יש דל נכבד בגלל שכלו ויש נכבד בגלל ע[שרו]:
 30^a נכבד בעשרו איכבה ונקלה בעיניו איכבה: 31 ה[מתכ]בד
 בדלותו בעשרו מתכבד יתר והנקלה בעשרו בדלותו
 xi. נקלה יותר: i חכמת דל תשא ראשו ובין נדיבים תשיבנו:
 2 אל תהלל אדם בתארו ואל תתעב אדם מכ[וער] במראהו:
 3 אליל בעוף דברה וראש תנובות פריה: 4 מעטה א[ב]ד אל
 תהתל ואל תקלם במרירי יום: כי פלאות מעשי יי ונעלם
 מ[אדם] פעלו: 5 רבים נדבאים ישבו על כסא תבל על
 לב עטו צניף: 6 רבים נשאים נקלו מאד והשפלו יחד
 וגם נכבדים נתנו ביד: 7 בטרם תחקור אל-תסלף פֶּקֶר
 לפנים ואחר תוֹנֶה: 8 בני אל-תשיב דבר טרם תשמע
 וכתוך שיחה אל-תדבר: 9 באין עצבה אל תאחר וברב זדים
 .. אל תקומם: 10 בני למה תרבה עשקך ואין להרבות לא ינקה:
 11 בני אם לא תרוץ לא תגיע ואם לא תבקש לא תמצא:

מנעו ופנעו וסדר אלכו: כי מקור זיון חטא ומקור
יבוע זמון: על קדמא לאלה נפלה ויבוע שכלל:
כסא גאון הקר אהים ופסג עניס ותחתם עקבת גוים
טמטס אהם ושושם שר ארץ קעקעו וסחס מארץ
ותשם ויטבת מארץ זכור: לא טלוח לאעש זיון יעות
אף לזרד אשה: זרע נכד מה זרע לאעש זרע נכד
עבד מצוה בין אחים דאעס נכד ודא אהים
גמור נכד ודש תמארתם: על אהים און פזות ד
ואין לכד למוס: וזש ושוט נכד
נכד דא אהים עבד שר אהים וע
יומאון: איתחכם לך חתך א
נכד: טוב עבד וזרע חזון נכד
בני בעטה כד נפשי וזרע שר
מדשוע נפשי מייצדיקט ומי נכד מקלה נפשו
יש דל נכד בגלל שכל ויש נכד בגלל ע
נכד בעשו איכסד תקלה בעניו אכסד: נכד
כדלתו בעשו מתכבד יתר ונקלה בעשו בל
נקלה וזרע: חלמה דל תשא ואשו ובין נכדס תצבעו:
אל תהלל אים כדמורו דא תתעב אדם: נכד
אליל בעש דברה נדאש תטבות סיה גינסה א
זה ואל תקלס בארד אים: כי כלאת מעשו ונשם
א כעלה: רבס נכדאם ישבו על נכד איל על
לב עיו ענק: רבס נשואים קל אה וזש
ובס נכדדים נתטבד: כטרס תחק אסלה בקר
לפנים ואחר תחק: בני אשויב דכד טרס תשאע
ובתוך שוחה אדכד: באין ענבה א תאחר וכד זדים
אתקאם: בני למה תרבה עשקך ואן ולהיבת לא יקה
בני אם לא תדון לא תגיע ואם לא תבקש לא תמצא:

[illegible]

- 12 יש עמל וינע ורץ וְכָדִי כֵן הוּא מֵתֹאחֵר: יש רשש ואֲבָד
 מהלך חסד כל ויותר א.נש: ועין יי צפתהו לטוב וינעריהו
 מעפר צחנה: 13 נשא בראשו וירממהו ויתמהו עליו רבים:
 14 טוב ורע חיים ומות ריש ועושר מיי הוא: 15 חכמה ושכל
 והבין דבר מיי הוא: 15^a חטא ודרכים ישרים מיי הוא 16 שכלות
 וחן[שך] לרשעים נוצרה ומרעים רעה עמם: 17 מ[תן] צדיק
 [עדי חלד] ורצנו יצלח לעד: 18 יש מתעשר מהתענות
 [ויש] יח[יב] שכרו: 19 ובעת [אמר] מצאתי נחת ועתה א[כ]ל
 [בשלום]: לא ידע מה יהיה חלק ועזב לא[חרי]ם ומת
 20 בני ש[לם] בחוקך ובו ת[הנה] ובמלאכתך התי[שן] [לעד]:
 בעיני יי
 21 ב[ני... דום] ליי וקוה לא[ו]רו: כי יכה ב[רג]ע פתאם
 ל[העשיר דל] 22 ברכת אל גרל צדיק ובעת תקותו תפרח..
 23 אל תאמר... כי עשיתי חפצי ומה עתה יעזב לי: 24 אל תאמר
 די... יהי עלי... ט^ת פ^ה יום תִּשְׁכַּח רעה ורעת
 [יום] תשכח טוב ואחרית אדם תהיה עליו: 27 עת רעה
 תשכח תענוג וסוף אדם יגיד עליו: 27^a במרם תחקר אדם
 אל תאש[ם]... יד... מעושר אדם: 28 לפני מות אל תאשר
 נבר כי באחריתו ינכר איש: 29 לא כל איש להביא אל בית
 ומה רבו פ[צע]י רוכל: 29^a ככלוב מלא עוף כן בתיהם
 מלאים [מרמה]... כעוף אחוז בכל[וב] לב נאח [כ]זאב
 אֲרֵב לטר[ף]: מה ירבו פשעי בוצע ככלב הוא באוכל
 בית: וחומס כל בוצע בא ומשים ריב לכל ט[וב]תם:
 אורב הרוכל כדוב לבית לצים וכמרגל יראה ערוה:
 31 טוב לרע יהפך [נר]גן ובמחמדיק יתן קשר: 32 מנצח
 ירבה נחלת ואיש בליעל לדם יארב: 33 גור מרע כי רע
 יוליד למה מום עולם תשא: לא תדבק לרשע ויסלף
 xii. דרכך ויהפך מבריתך: i אם טוב תדיע למי תטיב
 ויהי תקוה לטובתך: משוכן זריו זהיר דרכך

TRANSLATION.

- vii. 29. (Fear) the Lord (with all thy soul);
 And sanctify his priests.
30. With all thy might love him that made thee;
 And forsake not his ministers.
31. Honour God and the priests;
 And give them their portion as thou wast com-
 manded;
 The meat of sacrifice, ...
 And the wave offering of my sanctification,
32. And also to the poor man (stretch out the hand),
 That thy blessing may be perfected.
33. Give a gift to every one living;
 And also from the dead withhold not grace.
34. Be not backward from them that weep;
 And mourn with them that mourn.
35. Do not bear a grievance (lit. heart) from a friend;
 For by him thou art loved.
36. In all thy days remember the end,
 And thou shalt never do amiss.
- viii. 1. Contend not with a great man,
 Wherefore should his hand turn against thee.
- 1^a. Strive not with one who is stronger than thou,
 Wherefore shouldst thou fall into his hand?
2. Contend not with a man of wealth¹,
 Lest he outweigh thy price.
 And thou perish.
 For many hath gold shaken,
 And wealth changeth the heart of princes.
3. Contend not with a man of tongue,
 And heap not wood upon fire,
4. Be (not) familiar with a rude man,
 Lest he despise princes.
5. Put not to shame a man that hath turned from sin;
 Remember that we are all guilty.

¹ This is the *Keri*. The *Kethib* reads 'a man without wealth.'

6. Dishonour not an old man ;
For we will be counted of the old.
7. Do not rejoice over one that is dead :
Remember that we shall all be gathered *to our fathers.*
8. Neglect not the discourse of the wise,
And converse of their proverbs ;
- 8^a. For of them thou shalt learn instruction,
So as to stand before princes.
9. Despise not to listen to the aged
Of that which they have learned from their fathers :
- 9^a. For from them thou shalt take understanding,
In time of need to return an answer.
10. Do not enjoy the inheritance of a wicked man,
Lest thou be burned by the flame of his fire.
11. Move not before an insolent man,
To cause him to wait in ambush for thee.
12. Lend not to a man that is mightier than thyself ;
And if thou hast lent be as one that hath lost.
13. Be not a surety for one that is more than thou art ;
And if thou be surety be as one that must pay.
14. Go not to law with the judge ;
For according to his will shall he judge.
15. Walk not with a violent man,
Lest thou make thy evil heavy ;
For he will go according to his own will,
And through his folly thou wilt go astray.
16. With a wrathful man harden not thy face,
And do not ride with him on the way :
- 16^a. For light is blood in his eyes ;
And when there is none to help he will destroy thee.
17. Tell not thy secrets to a fool ;
For he will not be able to conceal thy secret.
18. Do no secret thing before a stranger ;
For thou knowest not what his end will bring forth.

19. Reveal not thine heart to every man ;
And do not repulse the good from thee.
- ix. 1. Be not jealous against the wife of thy bosom,
Lest she learn evil against thyself.
2. Make not thy soul eager for a woman,
To cause her to tread upon thy high places.
3. Do not approach a strange woman,
Lest haply thou fall into her snares.
- 3^a. Be not intimate with a harlot,
Lest thou be caught by her cozenings.
4. Be not lulled by singing women,
Lest they burn thee with their mouths.
5. Gaze not upon a maid,
Lest haply thou be trapped in her penalties.
6. Give not thy soul unto a harlot,
Lest she take away thine inheritance.
7. To deal foolishly after the sight of thine eyes,
And to be distraught after her house.
8. Turn away thine eye from a comely woman,
And gaze not on beauty not belonging to thee ;
For a woman's sake many have been corrupted ;
And thus her lovers she burneth with fire.
9. With her husband taste not meat ;
And drink not strong drink with him ;
Lest haply thy heart turn aside unto her,
And with blood thou glide into the tomb.
10. Forsake not an old friend ;
For the new is not comparable to him :
As new wine so is a new friend ;
When it is old thou shalt drink it.
11. Envy not a wicked man ;
For thou knowest not what is his day.
12. Do not (envy) at an ungodly man who is prosperous :
Remember till death he shall not go unpunished.
13. Keep thee far from the man that hath power to kill,
And thou shalt not fear the fear of death :

And if thou come near commit no fault,
 Lest he take away thy life :
 Know that thou goest about in the midst of snares,
 And walkest upon a net.

14. As well as thou canst answer thy friend ;
 And take counsel with the wise.
  15. Let thy account be with men of understanding ;
 And all thy discourse among them.
  16. Let just men be the companions of thy board ;
 And let thy glorying be in the fear of the Lord.
  17. By men of artifice equity is withdrawn :
 And he that ruleth my people is wise.
  18. Give fearsome heed to a man full of tongue ;
 The speech of his mouth is hated.
- x. 1. A people's judge instructeth his people ;
 And the government of a man of understanding
 is well ordered.
3. A debauched king will destroy the city ;
 And a city is established by the wisdom of its
 princes.
  2. As is the judge of a people so are its counsellors ;
 And as the head of the city so are his citizens.
  5. In the hand of the Lord is the authority of every
 man ;
 And upon the face of the scribe shall he lay his
 honour.
  4. In the hand of the Lord is the authority of the
 world ;
 But man standeth over it but for a time.
  6. Requite not evil to thy friend for every wrong ;
 And go not in the way of pride.
  7. Pride is hateful before the Lord and *before* men ;
 And oppression is to both a trespass.
  8. Sovereignty is transferred from nation to nation,
 Because of the violence of pride.
  9. Why is earth and ashes proud ?
 Which with its life throweth off its body.

10. A trace of disease that makes the physician
serene ;
He is a king to-day and to-morrow he shall be
taken.
11. For when a man is dead,
He shall inherit worms and insects, lice, and creep-
ing things.
12. The beginning of pride is when a man is stubborn ;
And removeth his heart from the Lord.
13. For the hope of pride is sin ;
And its source will give forth abomination.
Therefore the Lord filled his heart with plague,
And smote him to destruction.
14. The Lord cast down the throne of the proud,
And set the humble in their stead.
15. The Lord plucked up the trace of nations,
And destroyed their roots to the ground.
17. He plucked them forth from the earth,
And he abandoned them,
And he caused their memorial to cease from the
earth.
18. Pride is not good for man,
Nor wrathful anger for the offspring of woman.
19. How can the seed of man be an honoured seed ?
A despised seed is he that transgresseth the com-
mandment.
20. In the midst of brethren their head is honoured ;
But, more than him, he that feareth the Lord.
22. A stranger and a foreigner,
An alien and a poor man,
Their glory is in the fear of the Lord.
23. It is not right to despise the poor man that hath
understanding ;
It is not fitting to honour every one that is exalted.
24. The ruler and the judge are honoured ;
And more than both is he that is great and feareth
the Lord.

25. A slave that hath understanding is exalted ;
And a slave that is [wise] will not murmur.
26. Be not overwise in doing thy pleasure ;
And not glorify thyself in the time of thy need.
27. Better is he that laboureth, and aboundeth in all
things,
Than he that glorifieth himself, with the (bread) of
a gift.
28. My son, glorify thy soul in humility,
And he will give thee . . . . thou dost perish.
29. Who will justify him that condemneth his own
soul,
And who will glorify him that maketh light of his
own soul ?
30. There is a poor man honoured for his wisdom ;
And there is he that is honoured for the sake of
his riches.
- 30^a. He that is honoured in his wealth how can that be ?
And he that is lightly esteemed in his own eyes¹
how can that be ?
31. He that is honoured in his poverty,
In his wealth he is honoured still more ;
And he that is lightly esteemed in his wealth,
In his poverty he is still more lightly esteemed.
- xi. 1. The wisdom of the lowly shall lift up his head,
And make him to sit in the midst of princes.
2. Commend not a man for his beauty ;
And abhor not a man who is loathsome in appear-
ance.
3. As nought is the bee among such as fly ;
But her fruit is the chief of sweetmeats.
4. Mock not at the dress of the wretched,
And do not despise them that curse the day ;
- 4^a. For wondrous are the deeds of the Lord ;
And his work is hidden from man.

¹ Read rather בְּעוֹרֵי instead of בְּעוֹרֵי, and translate 'in his poverty.'
VOL. XII. I i

5. Many of the humble have sat on the throne of the world ;
On the heart they have placed a crown.
6. Many exalted men have been very lightly esteemed,
And have been humbled together ;
And honoured men have been delivered into the hand of *others*.
7. Before thou hast examined blame not :
Examine first and afterwards refute.
8. My son, answer not before thou hast heard ;
And do not speak in the midst of conversation.
9. Do not delay in a matter where there is no concern ;
And where there are many violent stand not out.
My son why dost thou increase thy oppression ?
And he that hasteth to increase will not be held guiltless ;
10. My son, if thou dost not run thou shalt not reach ;
And if thou dost not seek thou shalt not find.
11. There is one that toileth, and laboureth, and runneth,
And to that extent he delayeth.
12. There is one that is poor and needy ;
He seeketh for kindness of every one,
And is more and more weak ;
But the eye of the Lord looketh upon him for good ;
And maketh him rise from the vile dust.
13. He raised him by the head and exalted him ;
And caused many to marvel at him.
14. Good things and evil, life and death,
Poverty and riches, are of the Lord.
15. Wisdom and skill, and understanding of things,
are from the Lord ;
Sin and upright ways are from the Lord.
16. Folly and darkness are created for the wicked,
And from the evil evil is with them.
17. The gift of the righteous is for ever,
And his good pleasure shall prosper for everlasting.

18. There is that waxeth rich by his afflicting himself,
And (there is) that endangereth his reward.
19. What time he saith I have found rest,
And now I will eat in peace ;
He knoweth not what will be *his* lot ;
And he will leave *his goods* to others and die.
20. My son, be steadfast in thy covenant, and meditate
therein,
And grow old in thy work.
21. My son, rest in the Lord, and hope in his light :
For it is an easy¹ matter in the eyes of the Lord,
To make the poor man suddenly rich.
22. The blessing of God is the lot of the righteous ;
And in the time of his hope thou shalt flourish.
23. Say not . . . . that I have done my pleasure
And what will he leave me now ?
24. Say not sufficient . . . . . there is unto me.
25. The happiness of the day causeth forgetfulness of
evil ;
And the evil of the day causeth forgetfulness of
good ;
And the end of man shall be upon him.
27. An evil time causeth forgetfulness of delight ;
And the last end of a man will tell of him.
- 27^a. Before thou searchest a man do not accuse ;
The . . . . . than the wealth of man.
28. Hold no man happy before his death,
For a man shall be unrecognizable in his latter end.
29. Not every man is to be brought into the house,
And how many are a broker's wounds.
- 29^a. As a cage full of birds,
So are their houses full of (deceit).
30. As a bird caught in a cage,
So is the heart of a proud man.
As a wolf that lieth in wait to tear.

¹ Reading יקל, instead of יכה.

How many are the iniquities of the robber ;
As a dog is he among those that eat in the house.
He stealeth all . . . . .

The robber cometh and maketh strife in all their
goods ;

The tale bearer lieth in wait as a bear for the
house of the wicked ;

And as a spy he seeth shame.

31. The quarrelsome turneth good into evil,
And he maketh a conspiracy among thy lovely
things.

32. From a spark of fire cometh much coal ;
And a worthless man lieth in wait for blood.

33. Be afraid of an evil man,
For he produceth evil things ;
Why shouldst they bear a blemish for ever ?
Do not cleave to a wicked man,
Lest he pervert thy way and turn thee from thy
covenants.

xii. 1. If thou do good, know to whom thou doest it ;
And there shall be hope to thy good deed ;
Beware of a meddlesome neighbour . . .